

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologia Scholastica

Mayr, Anton

MDCCXXXII

Art. IV. Solvuntur Objectiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-84303](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-84303)

ARTICULUS IV.

Solvuntur Objectiones.

310. **O**B. 1. Ecclesia à SS. Scripturis, & Patribus, comparatur lunæ: ergo, sicut ista eclipfin patitur, & deficit, ita potest etiam Ecclesia deficere à lumine fidei. Confir. Ecclesia potest saltem deficere à veritate inculpabiliter; hoc enim non obest fidei: ergo. Resp. neg. conf. Similitudo utique non debet esse omnimoda: igitur ea tantum stat in hoc, quod, sicut luna initio mensis sui crescit, usquedum plena sit, ita Ecclesia creverit, usquedum perfecta fuerit. 2. quod, sicut luna lumen habet à sole, ita Ecclesia lumen fidei habeat à Christo. 3. quod, sicut luna eclipfin patitur, ita Ecclesia patitur persecutiones, quibus aliquando imminuta est fidelium numero, vel etiam externo, & aperto splendore, ut dictum n. 290.

Ad confir. neg. ant. nam licet inculpabiliter à veritate deficere possit homo privatus, tamen hoc non potest contingere in Ecclesia; alias enim non amplius esset columna, & firmamentum veritatis: nec maneret cum ipsa spiritus veritatis: omniaque forent dubia, etiam ipsa Scriptura; cum dubitari posset, an non circa hanc ipsam Ecclesia inculpabiliter erraret. Nec dici potest sufficere, modò Ecclesia sit infallibilis in designanda vera Scriptura; si enim infallibilis est in hoc puncto, cur non in aliis? 2. nisi saltem sit Ecclesia etiam infallibilis in explicatione Scripturæ, nondum est satis consultum; cum Scriptura sit obscura, nec se sola clarè intelligatur, ut dictum à n. 181. & seq. 3. cum non omnia in Scriptura contineantur, ut n. 192. probatum est, debet etiam Ecclesia esse infallibilis, quoad rite determinanda illa, quæ ex traditione creduntur, eaque etiam rite explicanda, adeoque quoad omnia, extra, & intra Scripturam definienda.

311. Ob. 2. Ecclesia potest errare tempore sedis vacantis, seu quando nullus est Pontifex, vel tempore schismatis, quando plures sunt Pontifices dubii: ergo. Resp. neg. suppositum, quod tunc aliquid possit definiri, tanquam de fide credendum; nam tempore sedis vacantis, Cardinales tantum habent auctoritatem ad eligendum Pontificem: tempore verò schismatis Concilium Generale congregatum tantum habet auctoritatem, seu potestatem, sibi providendi de certo capite, seu creandi legitimum, & indubitatum Pontificem: non verò habet potestatem condendi leges universales, quæ vim habeant obligandi Ecclesiam, independentem à confirmatione veri Pontificis; nam, ut Eximius Doctor l. 4. de legibus c. 6. n. 4. latè ostendit, Concilium tempore schismatis tantum habet potestatem illam, quæ necessaria est, velut ad defensionem Ecclesiæ, eamque pacificandam, eligendo Ponti-

ficem certum: quam potestatem ei tribuit jus naturale, sicut optimatibus regni, in ordine ad constitutionem regis. At verò majorem potestatem, nec jus naturale, nec positivum, Concilio in eo casu tribuit; cum nullum jus, plus aliquid tribuens, ostendi possit; unde ad summum obligarent Ecclesiam tales leges vi spontanæ acceptationis.

312. Ob. 3. Ecclesia est libera ad credendum: ergo potest non credere: ergo potest fides omnis deficere: ergo Ecclesia non est absolute infallibilis. Resp. 1. Pontificem, & Concilium, quando representant totam Ecclesiam, & quando totam Ecclesiam obligant, non esse liberos, ad docendum verum, vel falsum; nam tunc assistentia Spiritus S. id impedit. Interim tamen habent sufficientem libertatem ad meritum, ut Christus, qui etiam non potest dicere falsum. Habent scilicet tunc Pontifex, & Concilium, libertatem contradictionis, ad loquendum, vel omnino tacendum: habent etiam libertatem, ad varias bonas intentiones, & amplectenda motiva, impellentia ad volendum definire. Sed tamen per hoc nondum satisficit argumento; nam per hoc non tollitur, quo minus tota Ecclesia, seu omnia ejus membra, etsi rectè doceant, tamen malè credant, non assentiendo propriæ doctrinæ: atqui sic deficeret fides totius Ecclesiæ, adeoque etiam ipsa; nam ad eam constituendam, non tantum requiritur doctrina vera, sed etiam cœtus fidelium rite credentium.

Resp. igitur 2. cum Gormaz de virt. Theol. n. 376. dist. ant. Ecclesia est libera ad credendum libertate antecedente. conc. ant. libertate consequente. neg. ant. & sub eadem dist. conc. vel neg. conf. Antequam DEUS determinaverit, creare hos homines, & facere, ut nascantur in religione Catholica, jam prævidit, quod plurimi his, vel illis auxiliis, sint consensuri, & cum istis rite credituri; unde postea eo decreto, quo determinavit, eos creare, etiam decrevit, pluribus quovis tempore dare auxilia illa congrua: & simul prædefinitivum, licet sit antecedenter impedibile, adeoque quilibet possit antecedenter à fide deficere, non tamen est frustrabile consequenter; hinc nunquam omnes deficient. Quare etiam consequenter ad hanc scientiam, de aliquorum in fide perseverantia, sub his, vel illis auxiliis, & consequenter etiam ad decretum DEI, dandi ea auxilia, potuit DEUS infallibiliter promittere, quod nunquam sit tota Ecclesia à fide defectura: neque ea promissio, subsequens illam scientiam mediam, ullatenus tollit libertatem. Sed fusior hujus rei explicatio petenda est ex tractatu de DEO, ubi de prædefinitionibus agitur.

313. Ob. 4. Ecclesia sunt tantum homines: sed hi possunt errare: ergo. Confir. Singuli homines possunt errare: ergo etiam omnes. Resp. dist. ma. Ecclesia ut considerata sine assistentia Spiritus S. sunt

tantum homines. conc. ma. ut considera-
ta cum illa assistentia. neg. ma. & dist. sic
mi. neg. conf. Ecclesia quidem, si consi-
deretur tantum ut congregatio piissimo-
rum, & doctissimorum hominum, habet
maximam auctoritatem: attamen ea non-
dum omnino infallibilis est: adeoque non-
dum sufficit ad applicandum infallibiliter
verbum DEI; unde accedit promissa assisten-
tia Spiritus S. docentis omnem veritatem,
quæ addit infallibilitatem.

Ad confir. om. ant. neg. conf. Non
est bonum hoc argumentum, à sensu distri-
butivo ad collectivum; sicut non est bo-
num: Singuli testes non faciunt plenam pro-
bationem: ergo neque omnes; quia scilicet,
ut non quilibet testis solus habet auctori-
tatem requisitam à legibus, ita nec singuli
homines habent assistentiam Spiritus S. quæ
promissa est Ecclesiæ: & collectio Ecclesiæ
est saltem conditio, sine qua non est pro-
missa illa assistentia cuilibet in particulari.
Dixi om. ant. propter Summum Pontificem,
de quo inferius. Addo, quod minister qui-
libet Ecclesiæ, qui non tantum materiali-
ter est missus, sed formaliter, sive, dum
loquitur formaliter ut missus, seu expli-
cat doctrinam Ecclesiæ verè talem, conci-
piatur à fidelibus habere infallibilitatem sal-
tem actualem, seu quoad illum actum do-
cendi, non verò habitualem, & permanen-
tem; quia in alia occasione hic ipse mini-
ster potest docere aliquid contrarium do-
ctrinæ Ecclesiæ.

314. Dices. Nunquam aliquid defini-
tur à tota Ecclesia; quis enim ex omni
mundo omnes fideles colligat in unum Con-
cilium? Resp. Sicut in civilibus dicitur res-
publica, vel urbs, aliquid statuisse, quam-
vis non omnes cives id statuerint, sed tan-
tum senatus, licet omnium civium com-
munis causa agatur: ita etiam dicitur Ec-
clesia aliquid definivisse, licet non omnes
fideles id decreverint, modò pastores, &
doctores Ecclesiæ, qui ei promissi sunt,
& quibus etiam assistentia Spiritus S. pro-
missa est, aliquid decident. Isti autem sunt
primò Romanus Pontifex, per se, vel per su-
os legatos præsens: dein Episcopi, quibus S.
Paulus *Act. 20. v. 28.* ait: *Attendite vobis,*
& universo gregi, in quo vos Spiritus San-
ctus posuit Episcopos, regere Ecclesiam DEI.

Horum, in Concilio generali (quantum
fieri moraliter potest; nec enim Spiritus San-
ctus, ut assistat, exigit aliquid moraliter im-
possibile) congregatorum, definitionibus, se-
cure fidunt fideles ceteri. Nec ullo mo-
do, ut sectarii quidam contendunt, in Con-
ciliis etiam, ut iudices debent adesse laici;
hoc est enim contra omnem antiquissimam
praxin; nam laici sunt oves, & non pasto-
res: imò nec inferiores Episcopis sacerdo-
tes admittuntur ut iudices; nam nec isti
sunt illi sublimes pastores, & successores
Apostolorum, quibus assistentia Spiritus S.
promissa est: quamvis soleant multi adhiberi
ut Theologi, & consiliarii. Adde, quod,
si omnes convocarentur, Concilium tale

ob multitudinem regi non posset, sed con-
fusio ingens nasceretur.

315. Dices. Illa assistentia Spiritus S.
gratis fingitur. Resp. eam fuisse toto articulo
præcedenti fuse probatam. Replicabis, assi-
stentiam illam probari ex Scripturis legiti-
mè explicatis, & legitimam explicationem
probari per assistentiam Spiritus S. adeoque
per circulum vitiosum. Resp. 1. esse falsum,
quod ea assistentia tantum probetur ex Scri-
pturis; nam probationes allatæ *n. 307.* sunt
ex ratione, non ex Scripturis petite. Licet
autem sequentes probationes ex Scripturis
sint, non fit circulus vitiosus; nam hic tunc
fit, quando duo mutuo ita probantur, ut neu-
trum independentem ab altero probetur: si-
cut hæretici plures probant mutuo Scriptu-
ram, & spiritum privatum. At nos ab ini-
tio, independentem à Scriptura probamus, Ec-
clesiam veram esse Catholicam, idque fuse
per plurima signa, & motiva credibilitatis:
ex quo, præsertim additis rationibus *n.*
307. allatis, ulterius sequitur, Ecclesiam
eam habere infallibilem assistentiam Spiritus
S. tum in aliis dogmatibus, tum etiam
in explicanda legitimè Scriptura.

Ex Ecclesia autem sic jam prius proba-
ta, dein probamus ipsam Scripturam, ejus-
que legitimum sensum, atque explicatio-
nem. Et hinc, quando dein etiam ex Scri-
ptura ulterius ad abundantiam probamus
Ecclesiam, tam parum facimus circulum vi-
tiosum, quam parum fecerunt circulum vi-
tiosum Christus Dominus, & S. Joannes,
dum mutuo de se invicem testimonium
perhibuerunt; cum, sicut Christus testimo-
nium dedit Joanni, ut habens aliunde au-
toritatem, ita etiam Ecclesia, ut aliunde
habens auctoritatem, testimonium det Scri-
pturæ: & sicut Christus etiam à Joanne po-
stea accepit testimonium, ita etiam Eccle-
sia à Scriptura testimonium recipiat, præ-
sertim contra eos, qui Scripturam admit-
tunt.

316. Ob. r. Saltem non potest pro-
bari, quod assistentia Spiritus S. promissa
sit, non tantum Apostolis, sed successoribus
quoque, & Ecclesiæ posteriori, præsertim vi-
sibili, & non tantum invisibili: ergo. Resp.
neg. ant. nam probationes à nobis, tum ex
ratione, tum ex Scripturis allatæ, probant
assistentiam Spiritus S. usque ad consumma-
tionem sæculi, seu finem mundi: & rectè S.
Augustinus *enarrat. in psal. 47. sub finem*
ait: Illis Apostolis loquebatur Christus, & nos
significabat, cum diceret: Ecce ego vobis-
cum sum omnibus diebus usque ad consum-
mationem sæculi.

Quod autem visibili Ecclesiæ Spiritus S.
assistentia promissa sit, probatur facile; quia
Christus eam frustra promississet invisibili,
quam nemo agnosceret, nemo audiret, nemo,
nisi in rarissimo casu, inveniret. Et utique
promissa est assistentia dicta illi Ecclesiæ,
quam nos DEUS voluit doceri, quam de-
bemus ingredi, & in qua debemus salvari
&c. Certè non haberemus medium neces-
sarium salutis, nec fundamentum ullum fi-
dei

dei, summè necessaria ad salutem, nisi ipsa Ecclesia visibilis foret columna, & firmamentum veritatis; quale esse non potest sine assistentia Spiritus Sancti.

Nec dicas, Ecclesiam tantum habere assistentiam Spiritus S. si adhibeat debitam diligentiam, in inquirenda veritate, quæ tamen diligentia possit omitti; nam respondeo: vel non est necessaria talis diligentia: vel, si necessaria est, etiam DEUS providebit certissimè, ut ea non omittatur, aut definitiones temerariè fiant, ne omnia incerta sint: quod DEUS non vult permittere. Hinc de definitionibus absolute editis dubitari nunquam debet, eas esse legitimè factas. Valentia. tom. 3. disp. 1. q. 1. punct. 7. questum. 6. ad 6. object. cum putet, etiam absque diligentia adhibita infallibiles fore definitiones, concludit consequenter, studium, ac diligentiam, Pontifici (& par est ratio de Conciliis) tantum necessariam esse, ut sine culpa definiat, & convenienter: non tamen, ut definiat infallibiliter. vide etiam infra n. 381. ob. 3.

317. Ob. 6. Juxta nos Sacra Scriptura subijceretur iudicio Ecclesia: hoc est absurdum: ergo. Resp. neg. ma. vel enim intelligis per *subijci*, quod Ecclesia debeat iudicare, an id, de quo certò constat, etiam verbum DEI, sit verum: & neg. ma. neque enim hoc ullo modo à nobis asseritur: vel intelligis tantum, quod Ecclesia debeat definire, an aliquis liber sit Sacra Scriptura: vel an sit vera ejus editio, vel quis sit legitimus sensus illius; & iterum neg. ma. quia hoc non est propriè, Scripturam Sacram subijci iudicio Ecclesie.

Sed neque hoc continet in se aliquid absurdum: sicut absurdum non est, quod sæpe inferior magistratus debeat, ex certis signis determinare, an aliquod decretum sit à rege editum, an legitimo sigillo roboratum &c. quanquam, si de veritate decreti constet, non possit illud non exequi: nec enim propterea rex subijcitur suis subditis: & pariter nec DEUS, aut Christus Ecclesie; quia ista hanc ipsam potestatem accepit à Christo. Imò Ecclesia, in Conciliis congregata, non est paris cum Scriptura auctoritatis; non enim omnia in Conciliis, sed tantum eorum definitiones sunt infallibiles, ut dicemus n. 324. cum tamen in Scriptura omnia sint infallibilia: imò, multi dicunt, etiam infallibilitatem definitionum Ecclesie esse in ordine inferiori, scilicet tantum in ordine, sive linea applicationis verbi DEI; cum Scriptura sit ipsum verbum DEI, de quo infra agendum.

318. Ob. 7. Synagoga antiqua tota erravit: ergo etiam potest Ecclesia nova tota errare. ant. prob. tota Synagoga cum summo sacerdote Aarone adoravit vitulum aureum. Item Synagoga defecit tempore Eliæ, ut dictum n. 290. Rursus *Isaia* 1. v. 3. de toto Israëlítico populo dicit DEUS: *Israël autem me non cognovit*. Tandem etiam tempore Christi Synagoga, eum non agnoscens, tota erravit: ergo. Resp. 1. Etsi omitteretur

antecedens, non statim verum foret consequens; Synagoga enim non fuit Ecclesia universalis, nec Pontifex illius habuit potestatem in omnes fideles, sed solum in populum Hebræorum: extra quem erant alii fideles, qui observantes legem naturalem, poterant extra Synagogam salvari.

Neque enim tunc tenebantur fideles omnes acceptare legem Moysis, sed solus populus Hebræorum; cum tamen modò non sit salus extra Ecclesiam Christi, ut expressè definit Tridentinum in formula professionis fidei, & prius jam definivit Lateranense sub Innocentio III. C. firmiter. de summa Trinitate, & fide. Unde, etsi Synagoga errasset, tamen potuissent iusti plures vitam æternam adipisci, nec tota DEI Ecclesia in terris derecideret. At verò, si erraret Ecclesia Christi, tunc tota deficeret Ecclesia DEI, nec extra illam posset obtineri salus.

319. Resp. 2. neg. ant. Synagoga nunquam tota erravit, saltem usque ad Christum; nam quod attinet ad vitulum adoratum, præterquam, quod tunc Aaron necdum fuerit summus sacerdos, non est verum, omnes omnino illum adorasse; cum præcipui duo viri, Moyses, & Josue, id non receperint: alios etiam ab illo scelere remotos fuisse, colligitur ex eo, quod statim Moyse junxerint filii Levi, & multos propter cultum vituli occiderint. Quod ad Eliæ tempora attinet, responsum est satis eodem n. 290.

Ad *Isaiam* dic, sæpe in Scripturis de omnibus dici, quod convenit tantum majori parti, vel pluribus, ut observat S. Augustinus citatus n. 302. Tandem, cum Synagoge non fuerit promissa assistentia Spiritus S. æternum (cum nec ipsa æternum durare debuerit, sed in Ecclesiam novam mutari) mirum non est, quod in ejus Pontifice Caipha, præsentem jam Christo, infallibilitas defecerit: quanquam tunc, non tam Synagoga defecisset, quam incepisse mutari in novam Ecclesiam dici possit. Sed neque omnes defecerunt tunc à vera fide; cum Christus habuerit multos sequaces.

320. Ob. 8. Ipsa etiam Ecclesia novi testamenti erravit, & rursus etiam errabit: ergo. ant. prob. 1. Totum Concilium Ariminense approbavit Arianismum, ita, ut S. Hieronymus in dialog. adversus Luciferianos. c. 7. dicat: *Ingemuit totus orbis, & se Arianum miratus est*. 2. Adventus Christi secundus ad iudicium non erit, ut dicitur 2. ad Thessal. 2. v. 3. *Nisi venerit discessio primum, & revelatus fuerit homo peccati*: hoc est, nisi omnes reliquerint fidem, & venerit Antichristus. 3. Angelus Daniel. 9. v. 27. dicit: *Deficiet hostia, & sacrificium*. Tandem 4. dicit Christus Luca 18. v. 8. *Filius hominis veniens, putas, inveniet fidem in terra?* quasi diceret: non inveniet: ergo.

Resp. neg. ant. ad 1. prob. om. ant. neg. conf. Etsi Ariminenses Patres errassent, non fuit approbatus eorum error à Romano Pontifice: imò nec omnes illi Patres con-

senferunt errori: sed aliqui ex ipsis, discesserunt in locum, qui etiamnum dicitur *Catholica*. Dein plures propriè hæresin non confirmarunt, sed decepti ab Arianis tantum consenserunt, ut omitteretur vox *homoiousios*, seu *consubstantialis*, non quasi Christus non esset talis; sed tantum, ut tolleretur occasio discordiarum: in quo quidem illi Patres negligenter egerunt; sed tamen eos propterea hæreticos fuisse, evinci non potest.

Accepit quidem inde orbis occasionem alicujus ruinæ, præsertim Arianis rem aliter vulgantibus: & hinc S. Hieronymus rhetorum more dixit, mundum se ingemuisset Arianum: attamen plurimi, & ipse Romanus Pontifex Damasus, ac innumeri alii, manserunt apertè Catholici. Quod attinet ad alia Concilia, in quibus aliqui volunt, errores notare, sciendum est, illa, aut non fuisse generalia, sed tantum diocesana, vel provincialia: aut non fuisse legitime convocata: aut à Pontifice non fuisse confirmata: aut non errasse in materia fidei, vel moralium præceptorum, sed fortè tantum in aliqua questione puri facti, ut dicemus n. 324.

321. Ad 2. Discessio illa ex S. Ambrosio, Primasio, & Sedulio *apud Cornelium in hunc locum*, est separatio à Romano imperio, ut scilicet Romanum imperium omnino intreat, sicut e. g. imperium Assyriorum. Quod si velis, per eam discessionem etiam intelligere discessionem à fide, nunquam illa erit totius Ecclesiæ, sed tantum plurium, remanente tamen semper aliquo cœtu, quanquam minore, fidelium. Ad 3. Angelus ibi loquitur de eversione Hierosolymæ, & cessatione sacrificiorum Judaicorum, ut explicant SS. Chrysostomus, Hieronymus, Augustinus, & alii, patetque ex eo, quod ille defectus prænuntiatus debebat fieri tempore septuagesimæ hebdomadæ, in qua occidendus erat Christus, ante cujus mortem vigeant sacrificia Judaica. Ad 4. Ex verbis illis Christi non potest evinci, nullum, sed ad summum, paucos tunc fore respectivè fideles, quamquam S. Hieronymus *dialogo adversus Luciferianos c. 6.* dictum illud non intelligat de fide tantum simpliciter tali, sed de fide eximia, quæ est paucorum. Quæ alia circa Concilia, vel Summos Pontifices, obiici solent, suo loco servamus.

ARTICULUS V.

Quenam Propositio, vel Definitio Ecclesiæ sit infallibilis Regula credendi.

322. **D**ico 1. Canones, seu definitiones Conciliorum generalium, universalem Ecclesiam repræsentantium, legitime statuti, sunt infallibilis regula credendi. ita Catholici omnes. Concilium autem generale, seu universale, aut œcumenicum censetur illud,

cui interesse possunt, imò debent omnes totius orbis Episcopi, nisi legitime impediantur: & huic nemo legitime præsidet, nisi Romanus Pontifex, vel ejus Legatus: solus etiam Papa Romanus illud indicare potest, ut Bellarminus *tom. 2. controv. 1. l. 1. de Conciliis c. 12.* ostendit. Unde, quando antiquitus leguntur aliqua Concilia, indicta ab imperatoribus, intelligendum id est, quod ad imperatorum petitionem Concilia fuerint indicta à Pontificibus, & ab imperatoribus adjuta, ac promota eorum executione.

Alia autem Concilia dicuntur, vel *Nationalia*, ad quæ Episcopi alicujus totius nationis e. g. Africa, aut Gallia, convocantur, aut conveniunt: vel *Provincialia*, ad quæ conveniunt Episcopi alicujus totius provinciae, à Metropolitanò, vel Primatè, vel Archiepiscopo convocati: vel *Episcopalia*, aut *Diocesana*, ad quæ Clerus inferior ab Episcopo convocatur. Hæc autem Concilia per se infallibilia non sunt, & multa eorum errarunt. Si tamen à Pontifice Romano approbata fuerint, eorum definitiones non minus, quam ipsius Pontificis (de quibus infra n. 352.) infallibilitatem habent. Quod si etiam non sint approbata Concilia provincialia, attamen neque sint reprobata, magnam auctoritatem, & pondus meritò habent, ut observat Canus *de locis Theologicis l. 5. c. 4.* quia, ut ait hic auctor, *communis Ecclesiæ, vel silentio, vel etiam implicito consensu, commendantur, si ad Ecclesiæ communem notitiam per venerint; non enim fit aliquo pacto verisimile, ut Concilii provincialis, toto orbe vulgati, hæresin Ecclesiæ diu dissimulaverint.*

Prob. conclus. 1. Si Concilium generale in definitionibus suis posset errare, errare quoque posset Ecclesiæ; nam Concilium repræsentat Ecclesiam, & fideles omnes debent obedire definitionibus Conciliorum; cum enim non possint convenire in unum omnes omnino fideles, ex omni orbe terrarum, docti, & indocti &c. debet certè à primariis Ecclesiæ membris, id est, à pastoribus, & doctoribus, decidi, quid sit credendum; eos enim, ut *Actor. 20. v. 28.* dicitur, *Spiritus Sanctus posuit, regere Ecclesiam DEI*: & ipsis debent alii fideles obedire; cum sint oves, ac discipuli: sicut alii subditi debent obedire legibus, in comitiis regni statutis: ergo errante Concilio erraret Ecclesiæ: atqui Ecclesiam errare non posse, probatum est à n. 306. ergo.

323. Prob. conclus. 2. ex SS. Patribus, imò ex consensu totius Ecclesiæ; nam semper à SS. Patribus, & tota Ecclesiæ, tanquam firmissimum, & verissimum habitum est, quod in aliquo Concilio generali erat definitum. S. Athanasius, *epist. ad Epictetum Corinthiorum Episcopum initio* ait, *Hæreticorum inanem garrulitatem Nicæno Concilio sedatam esse. . . . quæ Synodus omnium hæreson profligatarum, ac imprimis Ariana tropheum habenda est. . . . Quæ igitur auctoritas sit, ut post tanti Concilii authorita-*
tem